

Štev. 66

19. december 1989

Leto V.

DELAVSKI SVET JE UPRAVNI ORGAN, NJEGOVI ČLANI SO ODGOVORNI VSEM DELAVCEM PODJETJA IN NE LE SREDINI IZ KATERE SO BILI DELEGIRANI

Napovedi nekaterih delegatov na 17. redni seji delavskega sveta, da se sej ne bodo več udeleževali in običajno tudi takratna minimalna sklepčnost so bili povod, da je predsednik delavskega sveta sklical 12. izredno sejo z zanimivo točko dnevnega reda: "Samoupravljanje danes in jutri."

Čut odgovornosti delegatov do svojih sredin jih je večkrat pripeljal do odločitev, ki so bile v nasprotju z večino in argumenti s katerimi so bili podprti predlogi sklepov.

Prav to se je zgodilo na 17. redni seji, ki je bil izid glasovanja 11 : 4 za to, da se vlogi za varstvo pravic Golob Antona ne ugoti. Enako razmerje pa je bilo tudi pri glasovanju o vlogi za varstvo pravic Kokot Dušana in sicer tokrat v korist delavca.

V obeh primerih velja, da sklepa nista bila sprejeta, ker zanje ni glasovala večina vseh članov delavskega sveta, to je najmanj 13.

Nesprejetje sklepov v omenjenih primerih ima za posledico v prvem primeru še podaljšanje suspenza, v drugem primeru pa začetek suspenza vsaj do naslednje seje.

Razpravo je ponovno povzročil predlog izplačila plače v dveh delih. Nekateri člani delavskega sveta so namreč navajali, da o tej točki dnevnega reda nimajo mnenja svoje baze (predlog je bil podan na seji) in da za to ne morejo glasovati kljub temu, da je predsednik poslovnega odbora do podrobnosti razložil zakaj tak predlog, zavedač se dejstva, da le to delavcem ni v neposredno korist, je pa pomembno predvsem zaradi časa, ki ga s tem pridobi podjetje za plačilo prispevkov iz OD.

17. seja delavskega sveta je bila spričo razprave, ki nas je nekako razdelila na dva bregova zaključena s vprašanjem, čigavi so torej delegati?

Živimo in delamo v času, ko se stvari razvijajo s takšno naglico, da jim je težko ali sploh nemogoče slediti. Samoupravne in druge akte bi morali skratka nenehno spreminjati in prilagajati dnevnim razmeram.

Če smo torej bili še včeraj delegati delavskega sveta, smo zdaj člani odgovorni vsem delavcem Agisa in ne le sredinam iz katerih smo bili delegirani, nenazadnje so nas volili vsi zaposleni in ne le naša sredina.

Delavski svet je tako zdaj postal upravni organ Agisa z vso odgovornostjo za odločitve, ki jih sprejema.

Jasno je, da vse odločitve ne bodo takšne, da jim bomo ploskali, še posebej, če se bomo kdaj morali odločati o ustavitvah proizvodnje, kar je danes, ko se moraš dnevno odločati o tem ali boš dobavljal izdelke tudi tja od koder veš, da ne bo hitro plačila, sveda hitro možno.

Odločitve brez dvoma ne bodo lahke in do takrat ne bodo mogli člani delavskega sveta subjektivno ocenjevati nastalih razmer, ampak le skozi prizmo obstoja in razvoja podjetja.

Sicer pa je ta seja ponovno odprla mnoga vprašanja iz našega življenja in dela ter pokazala na napake, ki se ponavljajo in so pravzaprav naša stalna bolezen.

Ena hudih in težko ozdravljivih bolezni je naša - Agisova tozdovska miselnost, ki se je nočemo ali ne moremo znebiti. Naše delo dnevno spremljajo napake za katere nikoli ne nadjemo (iščemo) krivcev. Vedno in povsod je kriv nekdo drug.

Seveda pa bi bilo narobe, če se ob vseh težavah, notranjih in zunanjih, ne bi zavedali uspehov, ki smo jih ta čas dosegli na področju investiranja v opremo in stroje, da smo si tudi uredili in osvežili okolje. Doseženi rezultati niso mali, ob poznavanju dejstva, da te rezultate dosegamo s tem, da nas je vsak dan skoraj 200 v bolniški, da nas ima skoraj 200 omejeno delovno zmožnost, da nas je skoraj toliko štiriurnikov in, da nas je vsak dan še določeno število odsotnih zaradi dopustov ali kakršnih drugih vzrokov, in če to še dalje delimo na proizvodnjo in neproizvodnjo, postaja slika še slabša.

Čeprav o kakšnih posebnih sklepih s te seje ne morem pisati, lahko vendarle rečem, da smo zdaj vsaj bliže spoznanju, da se samoupravljanje počasi, a zanesljivo krči. Da nam je premoženje dano v upravljanje in, da moramo z njim skrajno gospodarno upravljati s ciljem čimvečjega in čimhitrejšega plemenitenja oziroma ustvarjanja profita.

M.

OB PRAZNIKU JLA

V počastitev dneva JLA nas je v petek 15. decembra obiskala delegacija komande garnizije Dušan Kveder iz Ptuja.

Po kratki predstavitvi proizvodnega programa in naše organiziranosti so se gostje živo zanimali za probleme, s katerimi se srečujemo.

Srečanje je minilo s skupno željo, da se čimprej stabilizira gospodarstvo in obvlada inflacija.

Vojakom in starešinam ob dnevu JLA iskreno čestitamo.